

III

ФЕРДИНАНД

След повторната, на вид доброволна, но в същност наложена от обстоятелствата, абдикация на княз Батемберг, българската корона овдове, българският трон стана вакантен. Свиканото в Търново Велико народно събрание на 29 октомври 1886 г. с ръкоплескания и с възгласа: „Урра, да живее Негово Височество“ прогласи за княз на България сина на тогавашния датски крал Християн IX, принца Валдемар Датски. След отказа, обаче, на последния да приеме този избор и след като поддържаната от Александра III кандидатура на грузинския княз Мингрели пропадна, събранието избра депутация, състояща се от Греков, Стоилов и К. х. Калчев, с мисия да посети европейските правителства, за да им изложи положението на България и желанието на народа и да ги моли за бързо разрешение на кризата, чрез избиране на нов княз.*) През м. ноември депутацията заминава най-напред за Виена, а на 1 декември с. г. след като завършва мисията си, се спира пак във Виена и отива да прекара in согрeедна вечер в едно виенско кабаре. Същата тази вечер в това кабаре се е намирал и един поручик от австрийската кавалерия, който с разгулния си и безнравствен живот си бе спечелил във Виена

*) С. Радев. — Строителите на съвременна България, том II, стр. 561.